

ΑΡΚΑΣΤΟΣ

θεατρικό έργο

ΡΗΝΑ ΚΑΤΣΕΛΛΗ

Ρήνα Κατσελλή

ΑΡΚΑΣΤΟΣ

εκδόσεις χρυσοπολίτισσα

ISBN: 9963 559 24 7

ΡΗΝΑ ΚΑΤΣΕΛΛΗ

ΑΡΚΑΣΤΟΣ

θεατρικό έργο

Εκδόσεις Χρυσοπολίτισσα
Αλεξάνδρου Παπαδιαμάντη 27
Μακεδονίτισσα
2400 Λευκωσία
Κύπρος

© Ρήνα Κατσελλή
ISBN 9963 559 24 7

στον καθηγητή
Ανδρέα Ράλλη
για τα μαθήματα
θεάτρου και ζωής

ΕΘΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

‘SILVIO D’ AMICO’ ΡΩΜΗΣ

Η *Accademia Nazionale d’ Arte Dramatica ‘Silvio d’ Amico’* Ιδρύθηκε το 1936 από τον πιο μεγάλο θεωρητικό του Ιταλικού Θεάτρου, κριτικό και συγγραφέα Silvio D’ Amico, φίλο του Πιραντέλλο και του Coeueu. Ασχολείται με την κατάρτιση ηθοποιών και σκηνοθετών θεάτρου.

Η Ακαδημία είναι Κρατικό Ίδρυμα, το μοναδικό στην Ιταλία στο είδος του, που είναι αναγνωρισμένο και οικονομικά επιχορηγούμενο από την Προεδρία του Υπουργικού Συμβουλίου (Τμήμα Θεάματος) και από το Υπουργείο του Πανεπιστημίου και της Επιστημονικής Αναζήτησης και Τεχνολογίας.

Παράλληλα με το θεωρητικό-διδασκτικό της έργο η Ακαδημία πραγματοποιεί οκτώ περίπου θεατρικές παραγωγές το χρόνο με μαθητές της, που παισιώνονται από καλλιτέχνες (σκηνοθέτες, σκηνογράφους, ενδυματολόγους, σχεδιαστές φωτισμού κλπ.), επιλεγμένους ανάμεσα στους πιο σημαντικούς που εργάζονται στο χώρο ή ανάμεσα σε πολλά υποσχόμενους νέους. Με τα έργα αυτά η Ακαδημία πραγματοποιεί περιοδείες και σε πολλές χώρες, εκτός Ιταλίας, παγκόσμια.

Τα τελευταία χρόνια η Ακαδημία, με την ενθάρρυνση του Υπουργείου Εξωτερικών, ανάπτυξε τις δραστηριότητές της συμμετέχοντας σε διεθνή φεστιβάλ και σε κοινά σχέδια με τις πιο σημαντικές θεατρικές σχολές της Ευρώπης.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια ήταν και το σεμινάριο που πραγματοποιήθηκε στην Κύπρο το 1999, σε συνεργασία της Ακαδημίας και του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου.

ΙΤΑΛΟ-ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΔΡΑΜΑΤΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΗΣ «SILVIO D' AMICO» ΡΩΜΗΣ

Η Ιταλο-Κυπριακή Θεατρική Συνεργασία, προέκυψε από την ιστορική ανάγκη σχέσης και ολοκλήρωσης μεταξύ των μητέρων πολιτισμών της μεσογειακής περιοχής: ανάμεσα στην κουλτούρα της λατινικής και νεολατινικής γλώσσας και αυτή της ελληνικής και νεοελληνικής. Στα δραματουργικά και γλωσσολογικά πρότυπα αυτών των δύο περιοχών υφίσταται μια κοινή ρίζα γένεσης, η οποία κάνει κατανοητό στο ιταλικό κοινό το ελληνοκλασικό δραματουργικό πρότυπο πέραν από τις γλωσσολογικές διαφορές, αφομοιώνοντάς το και κάνοντας το απόλυτα απόλυτα ταιριαστό στη δική του θεατρική ταυτότητα.

Αν προσθέσουμε στα πιο πάνω τη δική μας ανάγκη για ενίσχυση της κυπριακής θεατρικής γραφής και των ανθρώπων που κρατούν ενεργή τη δική μας συγγραφική θεατρική παράδοση, τότε εύκολα μπορεί κάποιος να καταλάβει γιατί αδράξαμε την ευκαιρία για θεατρική συνεργασία στα πλαίσια της διακρατικής πολιτιστικής συμφωνίας Κύπρου - Ιταλίας.

Η συνεργασία έγινε πραγματικότητα σε δύο φάσεις: Η πρώτη αφορούσε σεμινάριο δραματουργίας και θεατρικής συγγραφής. Η δεύτερη αφορούσε το ανέβασμα του αποτελέσματος της πρώτης φάσης, του θεατρικού έργου (ή έργων) των συγγραφέων που θα επιλέγονταν από τη διαδικασία του σεμιναρίου συγγραφής της πρώτης φάσης. Έτσι γράφτηκε και το έργο της Ρήνας Κατσελλή που κρατάτε αυτή τη στιγμή στα χέρια σας, με την καθοδήγηση και συνεργασία της Ακαδημίας.

Η πρώτη φάση πραγματοποιήθηκε στην Κύπρο το 1999, με τη συμμετοχή 15 Κύπριων θεατρικών συγγραφέων, υπό τη διεύθυνση του Διευθυντή της Ακαδημίας, καθηγητή Luigi Maria Musati σε συνεργασία με τον επίσης καθηγητή της Ακαδημίας Ανδρέα Ράλλη, που ήταν και ο καλλιτεχνικός διευθυντής του όλου προγράμματος. Πέρα από το διδακτικό και ενημερωτικό χαρακτήρα του, σκοπός του σεμιναρίου ήταν η επιλογή δύο συγγραφέων στους οποίους επρόκειτο να ανατεθεί η συγγραφή ενός θεατρικού έργου υπό τον συντονισμό των καθηγητών Musati και Ράλλη. Τελικά επιλέγησαν δύο ζευγάρια συγγραφέων. Μετά το πέρας του σεμιναρίου οι συγγραφείς θα εργάζονταν για τη δομή

και τη συγγραφή του έργου στην έδρα τους, ανταλλάσσοντας πληροφορίες με τους δύο καθηγητες της Ακαδημίας. Για διάφορους λόγους τα ζευγάρια των συγγραφέων τελικά έσπασαν και ως εκ τούτου αποφασίστηκε η επικέντρωση στο έργο της Ρήνας Κατσελλή, «Άρκαστος» («La Gramigna» στα Ιταλικά). Τη μετάφραση του έργου στα Ιταλικά έκανε ο Ανδρέας Ράλλης.

Η δεύτερη φάση, η παραγωγική, αφορούσε το ανέβασμα της παράστασης στα Ιταλικά, με πρεμιέρα στη Ρώμη και παραστάσεις στην Ιταλία και την Κύπρο, με Ιταλούς συντελεστές και τη συμμετοχή πάντα του Κύπριου Καλλιτεχνικού Διευθυντή του όλου προγράμματος, Ανδρέα Ράλλη.

Η σημασία του προγράμματος για μας είναι τεράστια. Πρώτα η θαυμάσια ευκαιρία για ενδυνάμωση των σχέσεων των δύο χωρών μέσα από το θέατρο και τον πολιτισμό. Άλλωστε είναι γι' αυτό το λόγο που η παράσταση του έργου τελεί υπό την αιγίδα των Προέδρων της Δημοκρατίας των δύο χωρών. Μετά, είναι το άνοιγμα μιας πολιτιστικής διόδου, μέσα από την οποία οι συγγραφείς μας (και οι άνθρωποι του θεάτρου γενικότερα) θα μπορούν να ανταλλάξουν γνώση και εμπειρίες με τους ειδικούς της Ακαδημίας και τους αντίστοιχους ανθρώπους του θεάτρου στην Ιταλία. Ακόμα, η δυνατότητα για περαιτέρω μόρφωση και διαμόρφωση του έργου των Κυπρίων θεατρικών συγγραφέων. Τέλος, η απόδειξη για άλλη μια φορά πως η γλώσσα του θεάτρου είναι διεθνής και «μιλά» σε οποιοδήποτε κοινό, φτάνει να υπάρχει η σωστή και προσεγμένη διαδικασία προετοιμασίας πίσω από κάθε παράσταση.

Η Ιταλο-Κυπριακή αυτή συνεργασία στη θεατρική γραφή μας έδωσε ακόμα ένα έργο της Ρήνας Κατσελλή. Είμαστε περήφανοι που για το έργο αυτό βάλουμε κι εμείς ως Θεατρικός Οργανισμός το λιθαράκι μας, δίνοντας ερέθισμα και κατεύθυνση με το σεμινάριο, αλλά και επιχορηγώντας την έκδοσή του έργου, έτσι ώστε να είναι στη διάθεση του αναγνωστικού κοινού γενικά, αλλά και των ανθρώπων του θεάτρου ειδικά, στα χρόνια που θα' ρθούν.

Ευχή μας είναι τόσο να έχουμε τη δυνατότητα για περισσότερα σεμινάρια του είδους και ανάλογες διακρατικές συνεργασίες, όσο και ευρύτερη συνεργασία με τους θεατρικούς συγγραφείς της Κύπρου, έτσι ώστε να μπορέσουμε να στηρίξουμε ουσιαστικότερα την Κυπριακή Θεατρική Γραφή.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Παρόλο που είναι γνωστο θέλω να επαναλάβω πως όσους καλους συντελεστες και αν έχει ένας τόπος για πραγματοποίηση θεατρικών παραστάσεων, δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι έχει θέατρο αν δεν έχει θεατρικούς συγγραφείς που να παράγουν πρωτότυπα θεατρικά έργα. Για αιώνες Ιταλοί περιόδεβαν σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και διασκέδαζαν τον κόσμο με θεατρικές παραστάσεις, του είδους *Comedia del Arte*, μόνον όμως όταν η κάθε χώρα απόκτησε δικούς της θεατρικούς συγγραφείς έγραψε τη δική της θεατρική ιστορία π.χ. ο Μολιέρος στη Γαλλία, ο Μάρλοου και ο Σαίξπηρ στην Αγγλία κλπ. Και είναι φυσικό που η *Comedia del Arte* ανήκει μόνο στην παράδοση των Ιταλών. Έτσι το θεατρικό έργο είναι η αφετηρία της θεατρικής ζωής ενός τόπου και κανονικά το ενδιαφέρον των διαφόρων θεατρικών φορέων θα έπρεπε να εστιάζεται πρωτίστως στους θεατρικούς συγγραφείς του τόπου. Πολλοί παράγοντες και συγκυρίες δεν άφησαν να γίνει κάτι τέτοιο με το σωστό τρόπο και τη δέουσα προσοχή μέχρι τώρα στον τόπο μας.

Ο «Άρκαστος» είναι το 23^ο θεατρικό έργο που αξιώνουμε να γράψω. Όμως πολύ θα ήθελα να ήταν το πρώτο, γιατί ο δρόμος που ακολουθήθηκε για να γραφτεί είναι καλός για όσους κάνουν τα πρώτα τους βήματα στη θεατρική γραφή. Όλα άρχισαν με το σεμινάριο για θεατρικούς συγγραφείς μέσα στα πλαίσια της συνεργασίας ΘΟΚ και Εθνικής Ακαδημίας Δραματικής Τέχνης *Silvio d' Amico Ρώμης*, που κατά τη γνώμη μου ήταν εξαιρετικό. Τόσο ο *Luigi Maria Musati*, διεφθунτης της, που ήταν ο κύριος δάσκαλος, όσο και ο καθηγητής στην ίδια Σχολή, Ανδρέας Ράλλης (στους ώμους του οποίου έπεσε και το μεταφραστικό έργο από τα Ιταλικά στα Ελληνικά και αντίστροφα), μπόρεσαν και μας μετάδωσαν ουσιαστικά στοιχεία θεατρικής γραφής. Όσοι από μας ανάλαβαν να γράψουν καινούργιο θεατρικό έργο είχαν την εφχέρεια όποτε το ήθελαν, να ζητήσουν τη γνώμη των καθηγητών αυτών στην πορεία γραφής του έργου τους. Προσωπικά τους έστειλα όλα τα θεατρικά μου προσχέδια, που δεν ήταν λίγα, και πάντα είχα τις παρατηρήσεις τους. Για τούτο νοιώθω εβγνυμωσύνη και στους δυο. Πρέπει να προσθέσω ακόμα πως η βοήθεια του καθηγητή Ανδρέα Ράλλη στην ανάπτυξη των διαλόγων του τελικού θεατρικού κειμένου μου ήταν δραστική.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η χειρονομία του Χρίστου Κανικλίδη να μου επιτρέψει να χρησιμοποιήσω την ιδέα που κατάθεσε για τη

γραφη θεατρικού έργου, μέσα στα πλαίσια του σεμιναρίου. Το ότι τελικά δε χρησιμοποίησα το δικό του θεατρικό προσχέδιο δε μειώνει την εβγενική προσφορά του.

Είναι ελπιδοφόρο που ο ΘΟΚ έχει αρχίσει να διοργανώνει σεμινάρια για συγγραφείς. Πιστέβω πως θα πρέπει να συσπειρώσει γύρω του με στοργη όλους τους θεατρικούς συγγραφείς και να τους εμπλέξει πιο ενεργά στις δραστηριότητές του. Θα πρέπει να γίνονται θεατρικές αναγνώσεις και πειραματικές σκηνικές παρουσιάσεις με συζητήσεις από ειδικούς καθοδηγητές, για να βελτιώνονται τα αρχικά θεατρικά έργα και μετά να επιλέγονται τα πιο βιώσιμα. Θα πρέπει οι συγγραφείς να έχουν εφχέρεια να μπαίνουν όταν μπορούν και το θέλουν στην ομάδα ανεβάσματος θεατρικών έργων. Ένα μόνιμο θεατρικό εργαστήριο ειδικά για τους θεατρικούς συγγραφείς στον ΘΟΚ, με αφοσχεδιασμούς και απαραίτητες ασκήσεις, είναι βασική προϋπόθεση. Μόνον έτσι θα αξιωθεί και η Κύπρος, σε κάποιο στάδιο, να περηφανέβεται πως δημιούργησε δική της θεατρική παράδοση, με αφετηρία υψηλού επιπέδου κυπριακά θεατρικά έργα.

Νοιώθω μεγάλη εβγνωμοσύνη και εκφράζω θερμες εφχαριστίες στην Εθνική Ακαδημία Δραματικής Τέχνης Silvio d' Amico Ρώμης, για την τιμη που έκανε στην Κύπρο και σε μένα προσωπικά αναλαμβάνοντας το βάρος να παρουσιάσει με δικούς της μαθητες και συνεργάτες το έργο μου, τόσο στην Ιταλία όσο και στην Κύπρο.

Δεν παραλείπω να εκφράσω τις εφχαριστίες μου στον ΘΟΚ που, αναγνωρίζοντας το μόχθο του θεατρικού συγγραφέα στο όλο πρόγραμμα, αντι άλλης αμοιβής, κάλυψε μέρος των εξόδων της παρούσας έκδοσης.

Ρήνα Κατσελλή

Προσφυγια Ιούλης 2001

Προσχέδια μέχρι το τελικό κείμενο του έργου:

Νυν και Αει, (απο μια αρχική ιδέα του Χρ. Κανικλίδη), 10 Ιούλη 1999.

Αναβροσια, 4 Αυγούστου 1999.

Δίψα, 29 Αυγούστου 1999.

Δώδεκα Χρόνια, (μετα απο εισηγήσεις των καθηγητων L. M. Musati και A. Ράλλη), Δεκέβρης 1999.

Άρκαστος, 11 Γενάρη 2000.

Άρκαστος, τελική επεξεργασία, Μάης 2000.

Άρκαστος, διόρθωση με ανάπλαση των διαλόγων, με τη βοήθεια

του Ανδρέα Ράλλη, και κατόπιν παρατηρήσεων του σκηνοθέτη,
Jovanni Greco, Δεκέβρης 2000 -Μάρτης 2001.

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου

«και τας μεν σεύαν ποταμόν πάρα δινήντα
τρώγειν άγρωστιν μελίδεα ....» (και οδήγησαν
- τους ημιόνους – κατά μήκος του ορμητικού
ποταμού για να φάνε γλυκιά άγρωστη).

Ομήρου Οδύσσεια Ζ, 89-90.

Ο Αρκάστης ή ο Άρκαστος, *Cynodon dactylon* (L.) ..Pers.
(Κυνόδους ο δάκτυλος), οικ. GRAMINEAE (ΑΓΡΩΣΤΙΔΕΣ).
Φωτογραφία: Κωνσταντίνου Σμυρνιού.

Ο Αρκάστης ή Άρκαστος *

Ο Αρκάστης ή Άρκαστος είναι γνωστός με το επιστημονικό όνομα *Cynodon dactylon* (L.) Pers. (Κυνόδους ο δάκτυλος) και ανήκει στην οικογένεια των GRAMINEAE (ΑΓΡΩΣΤΙΔΕΣ).

Είναι πολυετής, ριζωματώδης πόα η οποία εξαπλώνεται με έρπουσες παραφυάδες που ριζώνουν στα γόνατα. Φύλλα γραμμοειδή μήκους μέχρι 10 εκατοστά, και πλάτους 2-4 χιλιοστά, οξυκόρυφα. Ανθοφόροι βλαστοί συνήθως όρθιοι, ύψους μέχρι 30 εκατοστά. Η ταξιανθία με 3-6 δακτυλόμορφους, απλωτούς και ευθείς στάχεις που φύονται στην κορυφή του ανθοφόρου βλαστού.

Το όνομα του γένους «Κυνόδους» στηρίζεται στο γεγονός ότι τα σταχύδια, αν και μικρά μοιάζουν με κυνόδοντες. Το επίθετο «δάκτυλον» στηρίζεται στο γεγονός ότι η ταξιανθία αποτελείται από συνήθως 5 στάχια σε δακτυλοειδή διάταξη. Στην Κύπρο είναι πολύ κοινό σε υψόμετρο από 0 – 600 μέτρα. Ευδοκιμεί σε κατοικημένες περιοχές, σε χέρσα και καλλιεργούμενα χωράφια, σε αμμώδεις θέσεις, σε ελώδεις θέσεις, κατά μήκος δρόμων και σε άγονη γη. Αναπτύσσει πολυάριθμες, έρπουσες παραφυάδες οι οποίες συντείνουν στην ταχεία εξάπλωση του φυτού και στην κάλυψη επιφανειών. Στις καλλιέργειες συνιστά προβληματικό και δυσεξόντωτο ζιζάνιο. Θεωρείται παντροπικό είδος και αξιοποιείται μεταξύ άλλων ως καλλωπιστικό για δημιουργία χλωροταπήτων. Συνήθως χρησιμοποιείται σε μίξη με άλλα είδη φυτών που είναι κατάλληλα για χλωροτάπητες. Είναι επίσης φυτό κτηνοτροφικό και φαρμακευτικό.

Άλλα δημώδη ονόματα είναι: Άρκαστη, Άρκαστης, Γέρκαστος, Έρκαστος. Το δημώδες όνομα Άρκαστης προέρχεται από το αρχαίο Άγρωστις. Δεν αποκλείεται να

---

* Από το υπό ετοιμασία βιβλίο του δασοπόνου Γιώργου Χατζηκυριάκου, *Τα Κοινά Ονόματα των Ιθαγενών και Ξενικών Φυτών που Απαντούν στην Κύπρο*.

είναι ένα από τα φυτά Άγρωσις που αναφέρονται στις αρχαιοελληνικές πηγές.

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου

ΑΡΚΑΣΤΟΣ

Θεατρικό έργο

ΠΡΟΣΩΠΑ :

Καλλίνικος: 32 χρονων

Φώτης: 12 χρονων

Λαλου: 28 χρονων

Μάρα: 44 χρονων

Μανώλης: 24 χρονων

Χρίστος: 22 χρονων

Μύρια: 18 χρονων

ΣΚΗΝΙΚΟ :

Αβλη* σπιτιου Μάρας. Δυο τρία χοντροκομμένα σκαμνια και τραπέζι το ίδιο χοντροκομμένο. Αριστερα μια πόρτα, δεξια μια καγκελλόπορτα.

---

*Το θεατρικό ακολουθεί τους κανόνες του μονοτονικού συστήματος γραφής με παραπέρα απλοποιήσεις:

- Την παράλειψη του τόνου σε όλες τις πολυσύλλαβες οξύτονες λέξεις, π.χ. *απο, παντου, ομορκια, μυρωδικα.*
- Την απόδοση φωνητικά με β και φ, ανάλογα, των διφθόγγων αυ και ευ, π.χ. *εφτυχως, αφτος, αβγο, αβγη, ελεφθερία,* κλπ., για να συνάδει με την αρχική προαιώνια επιλογή φωνητικού συστήματος γραφής της Ελληνικής γλώσσας ◊ εξαίρεση γίνεται στα κύρια ονόματα.
- Στους διαλόγους, που είναι όλοι στο κυπριακό ιδίωμα, χρησιμοποιείται ένα επι πλέον « ι » για την προφορα του sh, π.χ. σιείλη, σιέρι κλπ.

Έν, ένι = είναι, έννα = θα, πόννα = που θα, 'έν =δεν, 'που = απο.

Αφτη τη στιγμή που ετοιμάζεται το έργο για το τυπογραφείο έχουν αρχίσει ήδη στην Ακαδημία οι δοκιμές για το ανέβασμά του στα Ιταλικά τόσο στη Ρώμη όσο και στην Κύπρο, το ερχόμενο φθινόπωρο με πρώτους συντελεστες της παράστασης:

Μετάφραση: Ανδρέα Ράλλη
Σκηνοθεσία: Giovanni Greco
Σκηνικά-Κοστούμια: Sergio Maria Minelli
Μουσική: Enrico Venturini

Λαλου: Sveva Tedeschi
Φώτης: Alessio Ciattini
Μάρα: Tiziana Bergamaschi
Καλλίνικος: Giovanni Greco
Μανώλης: Francesco Cordio
Χρίστος: Massimo Cusato
Μύρια: Valeria Mafera

*ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
(Ανδρέα Ράλλη)

Διηγήσου μου μπαμπα – δώσε μου μάνα
ένα βιβλίο – ένα φιλί – και το νανούρισμα
ή ακόμα καλύτερα πότε θα 'ρθει ο παππούς
να μου ιστορήσει πριν τον ύπνο
για τον κακο το βασιλεια και τη μάχη των δράκων,
για τη μεγάλη συνεδρίαση των γέρων μάγων.
Τις σιδερένιες μηχανες και την υποχθόνια οπτασία
που έκαναν στάχτη το μεγάλο δάσος.
Πράματα που έγιναν στους παλιους καιρους,
πράματα που ακούστηκαν σε καιρους που πέρασαν
σε μια γη που φαίνεται παράξενη.
Μα δεν είναι όνειρο δεν είναι μακρινή!
Όταν οι κοιμισμένοι ξύπνησαν
απο τον ήχο μιας καμπάνας που καλούσε,
με ανοιχτα τα μάτια ονειρεύονταν ακόμα
όταν είχαν ότι υπήρχε τότε.
Τώρα θυμούνται πόσο ήταν ωραίο,
καθένας πιασμένος στην παγίδα του μυαλου του.
Έσβυσε η φωτιά έσβυσε ο άνεμος
και η ανέμη γυρνάει αργα!
Είναι μια κόκκινη κλωστη είναι μια μαύρη

αυτο είναι παραμύθι-αλήθεια.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ* :

Καταιγίδα, βροχη, αστραπες, βροντες, ανάλογη μουσικη.

Καλλίνικος: (κάπου ψηλα όρθιος παίζει πιδικιάβλι· σταματα, το βάζει στον κόρφο)

Στο σήμερα, στο άβριον
τζιαι στα παλια τα χρόνια,
πέρα στες νάκρες των νακρων,
μα τζιαι δαμαι κατάκοντα
παντου, όπου την γην πατούσιν
τα πλάσματα του Πλάστη μου
-καλη ώρα σαν τζιαι πόψε-,
το παραμύθιν αρκινια
-αν ένι παραμύθιν-.
Καλως το που ορίσετε
τζι ήρτετε να το δείτε
Εγω εννα με δαχαιμαι,
μαζι να το ακούσουμεν
τζιαι να τα ξαπούμεν.

---

*Για σκοπούς ρυθμου και ομοιοκαταληξίας στην Ιταλικη μετάφραση του έργου χρησιμοποιήθηκε πρόλογος γραμμένος απο τον καθηγητη Ανδρέα Ράλλη, μετάφραση του οποίου υπάρχει στην προηγούμενη σελίδα.

ΑΡΚΑΣΤΟΣ

-περίληψη-

Το θεατρικό έργο της Ρ. Κατσελλη, *Άρκαστος*, είναι η ιστορία μιας ακατάπαυστης δίψας.

Είναι η ιστορία μιας οικογένειας, φαινομενικά ευτυχισμένης, της οποίας ο πατέρας εξαφανίζεται από τη μια μέρα στην άλλη. Αυτή η εξαφάνιση υπονομεύει εκ θεμελίων όλες τις εσωτερικές σχέσεις των μελών της.

- Πρώτα των δυο μεγάλων του γιων, Μανώλη και Χρίστου, που απαιτούν από τη μητέρα τους την πατρική κληρονομία και τη διαμοιράζονται -όχι χωρίς προβλήματα-, χάρη στην καλή μεσητεία του Καλλίνικου, ενός αδελφικού φίλου του πατέρα.
- Τη σχέση της γυναίκας του, Μάρας και της αδελφής του πατέρα Λαλούς, θείας του Μανώλη και του Χρίστου όπως και του μικρού Φώτη, που γεννήθηκε μετά την εξαφάνιση του ίδιου του πατέρα.

Αντικείμενο της διαμάχης είναι το νερό μιας πηγής που είναι ζωτικής σημασίας για τα δέντρα και τα χωράφια των δύο αδελφών, μα και όλων των κατοίκων του χωριού, μια και ο τόπος περνά περίοδο ανομβρίας.

Στην εξέλιξη της πορείας αποκαλύπτεται πως η πηγή ανήκει στο τρίτο παιδί, το Φώτη και πως η πραγματική του μητέρα είναι η Λαλού, πράγμα που η Μάρα αποκρύβει από όλους και δηλώνει πως είναι δικός της γιος, για να μην ατιμαστεί η κουνιάδα της, παρόλο που ούτε αφητη γνωρίζει ποιος είναι ο πατέρας του παιδιού.

Όπως σε μια Ελληνική τραγωδία η προσπάθεια να αποκαλυφθεί η αλήθεια και να δοθεί η δραματική λύση όλων των συγκρούσεων, απαιτείται ένα εξιλαστήριο θύμα για να πάρει μέσα στην αθωότητά του όλες τις ενοχές των άλλων. Το θύμα δεν είναι άλλο από το παιδί, το Φώτη, που πληρώνει για όλους με το χέρι της μάνας που το γέννησε και

που μόνο αυτή μπορεί να του αφαιρέσει τη ζωή.

Η δίψα για νερό των ανθρώπων φαίνεται να γίνεται η δίψα για αίμα του πετρωμένου

Giovanni Greco

σκηνοθέτης

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου